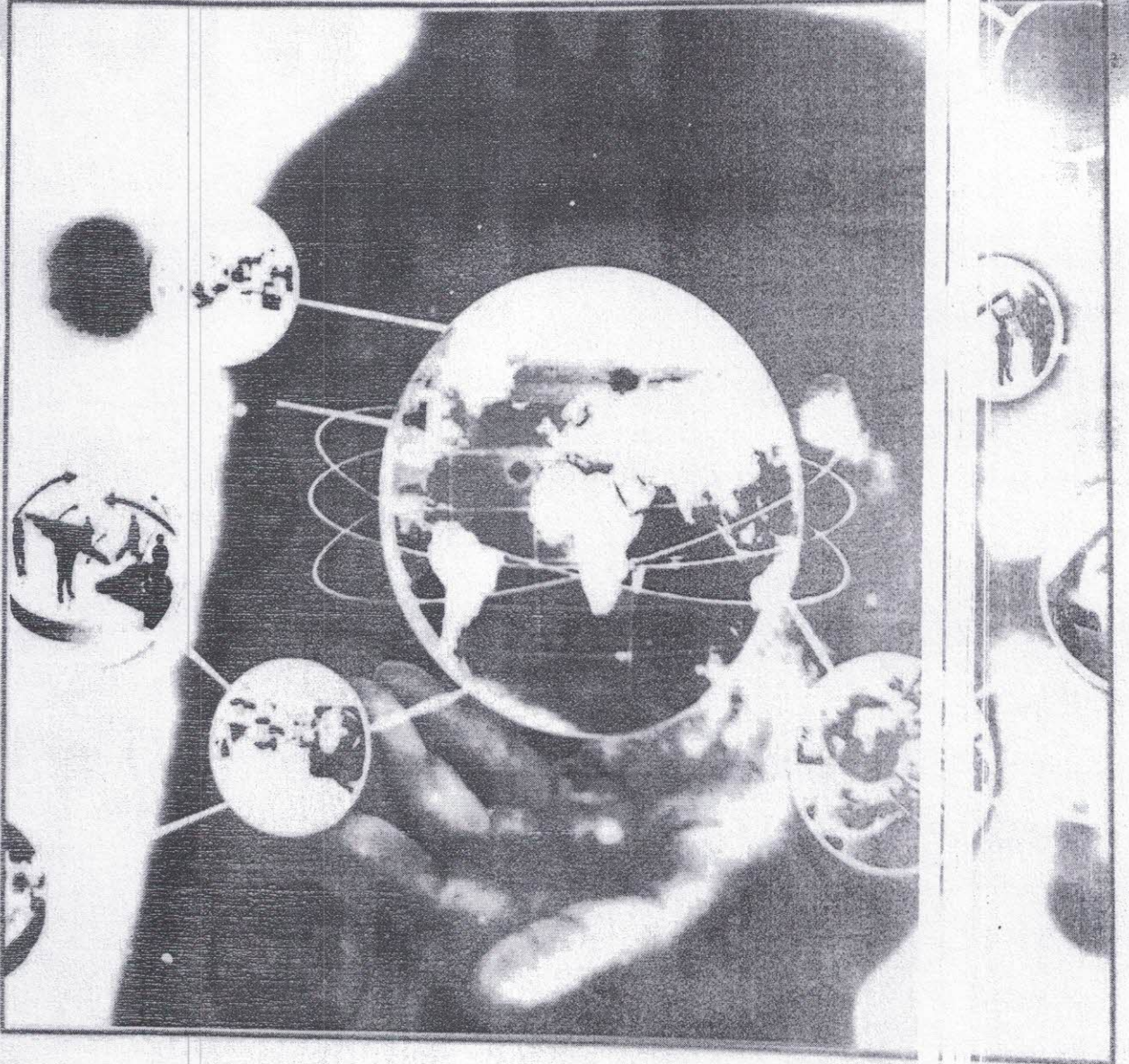

यशमथन

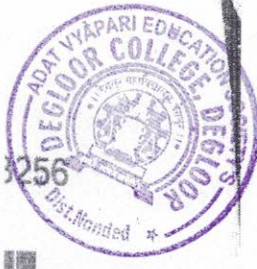
यशवंतराव चव्हाण विकास प्रशासन प्रबो. जी, पुणे

Dr. Anil Chidrawar
VC Principal
A.V. Education Society's
Degloor College, Degloor Dist. Nanded

यशदा • यशमंथन

ISSN 22 8256

एप्रिल-जून २०१७

वर्ष ११ वे । अंक २ रा

मूल्य : रु. २०/-

अ | नु | क्र | म | पि | का

प्रेरणा
आनंद लिमये भाप्रसे
महासंचालक
मार्गदर्शन
सोनाली पोंक्षे-वायंगणकर भाप्रसे
उपमहासंचालक
नेश झुरमुरे भावसे
उपमहासंचालक

संपादक
डॉ. बबन जोगदंड
संशोधन अधिकारी (प्रकाशन)

संपादक मंडळ
डॉ. शशिकांत लोखंडे
अतिरिक्त संचालक

मांडणी व सजावट
शोभा देकर

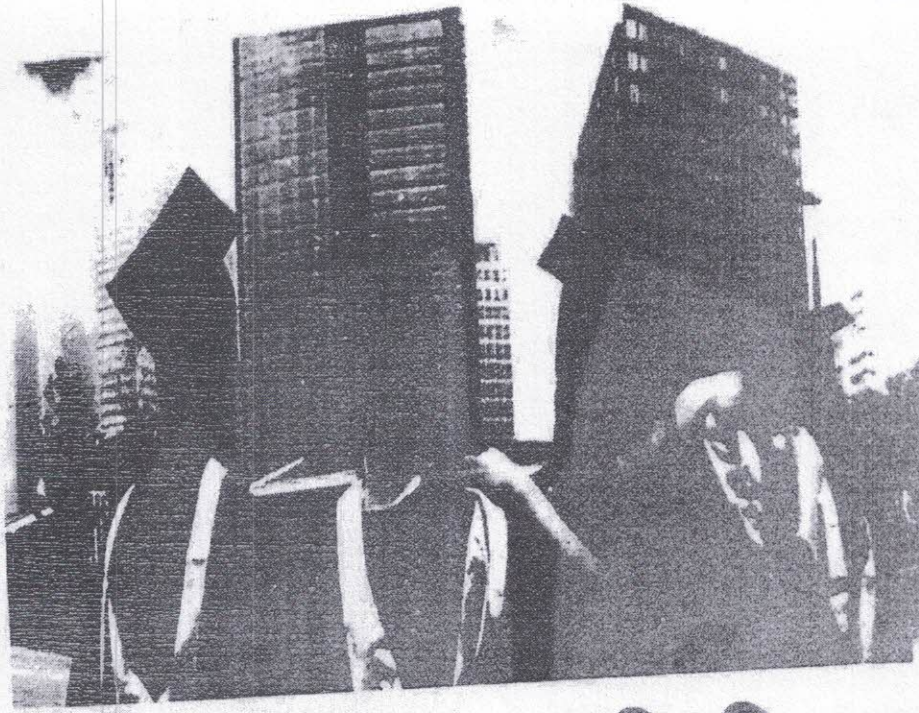
■ संवाद...	२
■ प्रशासकीय सुधारणांसाठी आधुनिक प्रयत्न! : प्रा.डॉ.उर्मिल	३
■ मानव संसाधन आणि विकास : प्रा.डॉ.अशोक टिपरसे	७
■ भारताच्या विकासातील नव परिवर्तन : प्रा.डॉ.लक्ष्मण उलगड	१२
■ नवशोध, माहिती तंत्रज्ञान आणि लोकसहभाग : डॉ.वि.ल.धा	१५
■ जालना जिल्ह्यात पॉस मशिनद्वारे धान्य वितरण: पारदर्शी उ	१७
डॉ.रेणुका भावसार	
■ यंत्रमानव : डॉ. अरविंद कुलकर्णी	१९
■ आयुष्याच्या अटी : सुरेश वांदिले	२१
■ ज्येष्ठ नागरिकांसाठी महत्त्वाच्या तरतुदी ! : डॉ. संजय कुंडे	२३
■ शिक्षण क्षेत्रातील लोकसहभागाचा नांदे पॅटर्न : शिवाजी से	२८

यशदा यशमंथनसाठी लेख, वर्गणी, जाहिरातीसाठी पत्ता :
संशोधन अधिकारी (प्रकाशन), यशवंतराव चव्हाण विकास प्रशासन प्रबोधि
राजभवन आवार, बाणेर रोड, पुणे ४११ ००७. दूरध्वनी : ०२०-२५१
ई-मेल : editoryashmanthan@yahoo.in वेबसाइट: <http://www.ya>

या अंकातील सर्व मते लेखकांची असून त्यांच्याशी
संपादक व 'यशदा' यांच्यात कोणताही संबंध नाही

यशदा),
२७
a.org

मानव संसाधन आणि विकार

प्रा. डॉ. अशो

परसे

मानव संसाधन विकास' ही एक सर्वसमावेशक संकल्पना आहे. त्यामध्ये व्यक्तीच्या क्षमतांचा पूर्ण विकास, एकात्मिक आणि सुनियोजित व्यूहचनेची, धोरणाची नियोजन व कार्यक्रमाची आवश्यकता अंतर्भूत असणे वैयक्तिक किंवा सामूहिकरित्या जीवनाचा दर्जा सुधारण्यासाठी सक्षम बनेल. यासाठी मानव संसाधन विभाग आहे. या लेखात एकंदरित मानव संसाधन विकासाची प्रक्रिया मांडली आहे.

रण्यासाठी
णकरून
हत्वाचा

प्रारंभीच्या काळात आर्थिक विकासाच्या विवेचनामध्ये देशातील नैसर्गिक साधनसामुग्रीची उपलब्धता आणि भांडवल या घटकावर अधिक भर दिलेला होता. देशातील लोकसंख्या ह्या घटकाला प्रभावी मागणी वाढविणारा घटक या मर्यादित अर्थनिच त्याला महत्त्व दिले जात होते. नैसर्गिक संसाधने जशी कोणत्याही देशाच्या आर्थिक विकासात महत्त्वाची असतात, तसेच मानव संसाधन सुध्दा महत्त्वाचे आहे कोणत्याही देशाचा विकास मुख्यतः तीन घटकांवर अवलंबून असतो. अ) नैसर्गिक साधनसंपत्ती ब) वित्तीय संसाधन क) मानव संसाधन ह्या तीन घटकांचा सुयोग्य मेळ घातला तर देशाच्या उत्पादनात वाढ होते. देशात असलेल्या लोकसंख्येतूनही मानव संसाधन उपलब्ध होते. देशाच्या आर्थिक विकासास उपयुक्त ठरणारी विविध कौशल्ये प्राप्त असणारी

लोकसंख्या म्हणजे मानव संसाधन होय. मानव संसाधन केवळ संख्येला महत्त्व नसते तर गुणात्मकतेला महत्त्व असते. लोकसंख्या हा मानव संसाधनाचा अत्यंत महत्त्वाचा घटक मानला जातो.

मानव संसाधन विकास विकास

ही एक समावेशक संकल्पना आहे. त्यामध्ये व्यक्तीच्या क्षमतांचा पूर्ण विकास करण्यासाठी एकात्मिक आणि सुनियोजित व्यूहचनेची, धोरणाची नियोजन व कार्यक्रमाची आवश्यकता अंतर्भूत असते जेणेकरून वैयक्तिक किंवा सामूहिकरित्या जीवनाचा दर्जा सुधारण्यासाठी सक्षम बनेल. (संयुक्त राष्ट्र संघ ठराव ४४/२१३, १९८६) मानव संसाधन विकासचा अर्थ व व्याख्या

मानव संसाधनातील या संज्ञेचा सोप्या शब्दात अर्थ सांगायचा तर 'मानव संसाधन म्हणजे मानवी

प्राण्याच्या ठिकाणी व बौद्धिक मानसिक उ कौशल्य' होय.

मिल्स यांनी उत्प आणि अशी कार्ये करण यंत्रे ह्यांचे संयोजन, का त्यानुसार रचना यांचे असणारी प्रक्रिया म्हणजे विकास होय, अशी विकासाची व्याख्या केलेली आहे. मानव संसाधना विकासातील महत्त्व

मानव संसाधन विकासाच्या प्रक्रियेतील घटक होय. विकासात मानव एकाच वेळी साधनही असतो. अ म्हणजे दीर्घकाळात आणि सेवा यांच्या उ गुणवत्तेत होत जाणारी विकासाच्या प्रक्रियेत

असलेली शारीरिक

विल कार्ये णसे तसेच प्राखणी व संबंधित व संसाधन संसाधन हे.

आर्थिक

आर्थिक महत्त्वाचा क्रियेमध्ये व आणि विकास णाने वस्तू णत आणि होय. या वेगवेगळे

घटक सहकार्य करतात त्यात मानव संसाधन सहभाग फार महत्वाचा असतो. आर्थिक विकासाच्या प्रक्रियेला वेगवेगळे पैलू असतात आणि मानव संसाधन विकास हा त्यापैकी एक महत्वाचा पैलू आहे. आर्थिक विकास साध्य करण्यासाठी नैसर्गिक भौतिक साधनसंपत्ती आणि मानव निर्मित साधनसामुग्रीचा अधिक चांगल्या तऱ्हेने वापर होण्यासाठी प्रशिक्षित कुशल मानव संसाधनाची आवश्यकता असते.

मानव संसाधन विकासाची व्याप्ती

कृषी, औद्योगिक आणि सेवा क्षेत्र या अर्थव्यवस्थेतील तिन्ही क्षेत्रासाठी उपयोगात आणल्या जाणाऱ्या मानवी संसाधनाचा विकास घडवून आणण्यासाठी मानव संसाधन विकास या संज्ञेचा अंतर्भाव होत असतो. मानव संसाधन विकास संज्ञेची व्याप्ती खूप मोठी आहे. मानवी घटकाकडून केल्या जाणाऱ्या कार्यांचे मूल्यमापन, प्रशिक्षण, व्यवस्थापन विकास व्यवसाय नियोजन आणि विकास संघटना विकास शारीरिक क्षमतेमध्ये व कौशल्यामध्ये वाढ करण्यापासून ते त्यांच्या प्रवृत्तीमध्ये वाढ करणे त्यांच्या वर्तनामध्ये बदल घडवून आणणे त्यांचे मनोबल उंचावणे व्यवसाय किंवा उपक्रमाच्या सर्व पातळीवर संसाधनात सकारात्मक वाढ करणे, त्यांना मूल्याधिष्ठित विचार करण्यास प्रोत्साहन देणे ध्विष्यकाळात अनेक आव्हाने झेलण्याची सक्षमता निर्माण करणे.

भारतातील कौशल्य विकासाची सद्यःस्थिती

जगातील कुशल देशांच्या तुलनेत भारताची परिस्थिती अत्यंत असमाधानकारक आहे. श्रमव्युरोच्या २०१४ मधील अहवालानुसार भारतात फक्त २% कामगार हे कुशल आहेत. हेच प्रमाण चीनमध्ये ४५%, अमेरिका ५६%, जर्मनी, नार्वे, नेदरलँड, जपान,

दक्षिण कोरिया यासारख्या देशांमध्येही ७०% पेक्षा जास्त आहे.

भारतातील या परिस्थितीचे कारण म्हणजे पारंपारिक शिक्षण पध्दती या पध्दतीत विद्यार्थ्यांमध्ये बौद्धिक हुशारी वाढविली जाते परंतु प्रत्यक्षात कृतीशिलता आणि कौशल्य विकसनाची कमतरता दिसून येते.

अभ्यासाची उद्दिष्टे

- १) मानवसंसाधनसंकल्पनासमजून घेणे.
- २) भारतीय लोकसंख्येचा अभ्यास करणे.
- ३) स्त्री-पुरुष लिंगोत्तर प्रमाणाचा अभ्यास करणे.
- ४) स्त्री-पुरुष साक्षरतेचा अभ्यास करणे.
- ५) मानव संसाधनाचे आर्थिक विकासातील महत्त्व अभ्यासणे.

देशातील लोकसंख्या किती आहे यापेक्षा त्याची गुणवत्ता किती आहे यावर देशाचा विकास अर्थात मानव संसाधनाचा विकास अवलंबून असतो. प्रस्तूत लेखातून जनगणना २०११ च्या अनुषंगाने मानव संसाधन विकास (लोकसंख्या) याचा अभ्यास करण्याचा प्रयत्न केला असून यासाठी जनगणनेच्या उपलब्ध प्राथमिक स्रोताचा सदरील अभ्यासात उपयोग केलेला आहे.

भारतीय लोकसंख्या

लोकसंख्या हा मानव संसाधनाचा महत्वाचा घटक आहे. कोणत्याही देशातील लोकसंख्येचा आकार, वृद्धी, व्यावसायिक वर्गीकरण इत्यादी आर्थिक विकसाला प्रभावित करतात. देशातील उत्पादकता वेगाने वाढविण्यासाठी योग्य प्रशिक्षित, स्वस्थ तथा सक्षम व्यक्तीची गरज असते. अविकसीत देशांमध्ये लोकसंख्येतील वृद्धीमुळे आर्थिक विकासाला अडसर ठरते आर्थिक विकासाकरिता मानवांमध्ये उच्च क्षमता असणे आवश्यक आहे. म्हणून भारतातील मानव संसाधनाच्या विकासासंबंधी

माहिती घेताना भारताची वृद्धीचा संख्यात्मक व माहिती घ्यावी लागेल तक्यात दर्शविण्यात आलेली पुढील तक्त्यात आकडेवारीवरून असे लक्षा १९०१ पासून ते २०११ पर्यंत लोकसंख्या दिवसेंदिवस वार कोटींवर पोहचली.

वरील आकडेवारीत भारताच्या लोकसंख्यावाढ वैशिष्ट्ये पुढीलप्रमाणे

१) सन १९०१ ते १९२१ पासून लोकसंख्या खूप वाढला.

२) सन २०११ मध्ये वाढीचा दर घटल्याचे सकारण असले तरीही जगात भा लोकसंख्या वाढीत ची असणारा आपला दूर अबाधित राहिला आहे.

३) सन २००१ ते २०११ लोकसंख्या १८.१ कोटी १२१ कोटीवर लोकसंख्या वाढीचा दर पहिल्यांदा खाली आला वयोगटानुसार लोकसंख्ये वयोरचना

लोकसंख्येच्या वयोगटा महत्त्वाची ठरते.

२००१ च्या एकूण लोकसंख्येपैकी ० वयोगटातील लोकसंख्या १५.९% इतकी २०११ च्या जनगणनेनुसार १३.१% पर्यंत लाखाने कमी झाली असा (२.९% कोटी), बिहार (१.२ कोटी), मध्यप्रदेश (१.०५ कोटी) व राजस्थान (१.०५ कोटी)

लोकसंख्या	७.५६ कोटी
पुरुष	३.६६ कोटी
स्त्री	३.९० कोटी
०-६ वर्षात	१.६६ कोटी
७-१४ वर्षात	१.६६ कोटी
१५-२४ वर्षात	१.६६ कोटी
२५-३४ वर्षात	१.६६ कोटी
३५-४४ वर्षात	१.६६ कोटी
४५-५४ वर्षात	१.६६ कोटी
५५-६४ वर्षात	१.६६ कोटी
६५-७४ वर्षात	१.६६ कोटी
७५-८४ वर्षात	१.६६ कोटी
८५-९४ वर्षात	१.६६ कोटी
९५-१०४ वर्षात	१.६६ कोटी

तक्ता क्रमांक - ०१

भारतातील लोकसंख्या वृद्धी दर (१९०१ ते २०११)

अ.क्र.	जनगणना वर्ष	लोकसंख्या (कोटीत)	दशकातील लोकसंख्या परिवर्तन (कोटीत)	लोकसंख्या वृद्धी (टक्के)	व्ये (वर्षे)
१	१९०१	२३.८४	-		
२	१९११	२५.२१	+१.३७	+५.७४	१
३	१९२१	२५.१३	-०.०८	-०.३१	१
४	१९३१	२७.९०	+२.७७	+१०.१९	१०
५	१९४१	३१.८७	+३.९७	+१४.२४	१२
६	१९५१	३६.११	+४.२४	+११.६३	११
७	१९६१	४३.९२	+७.८१	+१८.१९	११
८	१९७१	५४.८२	+१०.९०	+१९.६३	१०
९	१९८१	६८.३३	+१३.५१	+१९.६३	१०
१०	१९९१	८४.६३	+१६.०६	+१९.६३	१०
११	२००१	१०२.०२	+१७.८९	+१७.८९	१०
१२	२०११	१२१.०२	+१८.९	+१८.९	१०

संदर्भ: www.censusofindia.gov.in2011

राज्यात या वयोगटातील ५२% इतके आहेत. वय हा प्रत्येकाचा अतिशय प्राथमिक गुणविशेष आहे वयानुसार लोकसंख्येचे स्वरूप बदलणे अपेक्षित आहे आणि त्यानुसार ते बदलतही आहे लहान वयोगटातील व्यक्तीचे प्रमाण जास्त तर वृद्धांचे कमी ही सध्याची स्थिती आहे. ती हळूहळू बदलताना दिसत आहे दिवसेंदिवस लहान वयोगटातील व्यक्तीचे प्रमाण कमी होत असून वृद्धांच्या प्रमाणात वाढ होत आहे. वरील तक्त्यात ६० वर्षातील लोकसंख्येचे वर्गीकरण दाखवले आहे. १९५१ मध्ये ३८ टक्के असणारे मुलांचे प्रमाण २०११ मध्ये ३१ टक्क्यांपर्यंत कमी झाले तर याच काळात वृद्धांचे प्रमाण ५.५% वरून ८.६ टक्क्यांपर्यंत वाढले आहे. अशीच वाढ १५-५९ वयोगटात म्हणजेच काम करणाऱ्या व्यक्ती मध्येही ही झालेली आहे. या वयात अधिक व्यक्ती असणे, ही आर्थिक विकासाची मोठी संधी आहे. विकासाची ही संधी विविध देशानुसार साधारणतः ३० ते ४० वर्षांपर्यंत असू शकते या काळात दरडोई उत्पन्न वाढते.

भारताला सध्याही मोठी संधी आहे सर्वांना काम मिळते आणि शिक्षणाची प्रगती होते त्यातुळे देश प्रगतीपथावर जातो.

साक्षरता दर

व्यक्तिला लिहिता वाचता येणे म्हणजे ती व्यक्ती साक्षर आहे असे समजले जाते. लोकांमधील साक्षरतेच्या प्रमाणावरून लोकामधील साक्षरतेच्या प्रमाणात देशाचा विकास अवलंबून आहे त्या देशाचा विकास झपाट्याने होतो. त्या देशाचा भविष्यकाळ उज्वल असतो. एखाद्या देशात साक्षरतेचे प्रमाण किती आहे

यावरून त्या देशात नागरिकांच्या गुणवत्तेचा विकास कळतो. भारतात ही प्रगती खूपच मोठे आहे. प्रमाण पुरुषांच्या तुलनेत स्त्रियांच्यात प्रमाण स्वतंत्र आहे. स्वातंत्र्योत्तर सरकारनेही शिक्षण क्षेत्रात विशेष लक्ष पुरविल्यामुळे शिक्षणाचे प्रमाण वाढत आहे. स्वातंत्र्योत्तर देशात साक्षरतेच्या प्रमाणात वाढ होत गेली ते पुढील काळात आकडेवारीवरून समजून घ्यावे लागेल.

तक्ता क्र. ०२			
वयोमानानुसार वर्गीकरण (१९५१-२०११)			
वर्ष	०-१४ वयोगट	१५-५९ वयोगट	६० वन अधिक
१९५१	३८.४	५६.०	५.५
१९६१	४१.०	५३.३	५.६
१९७१	४२.०	५२.०	६.०
१९८१	३९.५	५४.०	६.५
१९९१	३७.५	५५.७	६.८
२००१	३५.४	५७.०	७.५
२०११	३०.९	६०.५	८.६

संदर्भ: www.censusofindia.gov.in2011

सन १९५१ मध्ये देशातील साक्षरतेचे प्रमाण फक्त १८.१३ टक्के इतके होते. ते २०११ मध्ये ७४.०४ टक्के इतके झाले आहे. २००१ ते २०११ या दहा वर्षांच्या कालावधीचा बाबतीत आपण ६४.८४% वरून ७४.०४ टक्क्यापर्यंत मजल मारली असल्याचे दिसून येते. या दशकात आपल्या देशातील साक्षरतेत ९.२ टक्के इतकी वाढ झाली असली तरी एकविसाव्या शतकातही आपल्या देशातील २६ टक्क्याहून अधिक नागरिक निरक्षर आहेत. म्हणजेच साक्षरतेच्या बाबतीत आपला देश अनेक विकसनशील देशांच्याही मागे आहे.

सन १९९१ ते २००१ या काळातील पुरुष-महिला साक्षरतेतील तफावत २१.५९% इतकी होती ती २००१ ते २०११ या काळात १६.६८% पर्यंत कमी झाली आहे असे असले तरी स्त्रियांची साक्षरता पुरुषांच्या तुलनेत कमीच आहे. यावरून स्त्री - पुरुषांमधील असमानता स्पष्ट होते. स्थानिक स्वराज्य संस्थेत स्त्रियांना ३३% पासून ५०% वाटा वाढून देत असताना स्त्रियांचे साक्षरतेचे प्रमाण पुरुषांच्या तुलनेत स्वातंत्र्याच्या ६८ वर्षांनंतरही भरून निघत नाही.

भारतातील राज्यनिहाय साक्षरतेचा विचार करता मोठ्या प्रमाणात विषमता आढळून येते केरळ

राज्यात ९३.९१% सर्वाधिक तर बिहार राज्यात केवळ ६३.८२% लोकसंख्या साक्षर आहे जी सर्वात कमी आहे. पुरुष व महिला साक्षरतेतील सर्वाधिक तफावत राजस्थान राज्यात (२%.८५%) तर सर्वात कमी केरळ राज्यात (३.०५%) आहे. महाराष्ट्रात ही तफावत (३.०३%) इतकी आहे. महाराष्ट्रातील साक्षरतेचे प्रमाण ८२.९१% असून राष्ट्रीय स्तरापेक्षा (%४.०४%) जास्त आहे.

लोकसंख्येची घनता
लोकसंख्येची घनता याचा अर्थ एक चौरस किलोमीटर क्षेत्रात वास्तव्य करीत असलेल्या लोकांची सरासरी संख्या होय. जगातील फक्त २.४२% इतकी जमीन आपल्या देशाच्या वाट्याला आली आहे. परंतु आपल्या देशाची लोकसंख्या मात्र जगाच्या लोकसंख्येच्या १७.५ टक्के आहे यावरून आपल्या लक्षात येते की, जगातील बहुसंख्य देशांच्या तुलनेत भारतात लोकसंख्येची घनता अधिक आहे. त्यामुळे देशाच्या संसाधनावर त्याचा ताण पडतो.

सन २००१ च्या तुलनेत २०११ मध्ये भारतातील लोकसंख्येची घनता ३२५ वरून ३८२ पर्यंत वाढली आहे. राजनिहाय व प्रदेश निहाय लोकसंख्येच्या घनतेबाबत तफावत आढळते २०११ नुसार अरुणाचल प्रदेशात सर्वात कमी म्हणजे १% इतकी

तर दिल्ली येथे सर्वात जास्त इतकी आहे. २००१-२०११ या दशकात १%.५% वाढ झाली आहे. महाराष्ट्रात ३६५ इतकी घनता जास्त आहे. भागापेक्षा नागरी भागात घनता जास्त आहे.

लोकसंख्येतील लक्षणे
लोकसंख्येतील लक्षण किती आहे सामाजिक व आर्थिक लक्षण मानले जाते. पुरुषामागे किती स्त्रीया साक्षरतेचे प्रमाण किती आहे सामाजिक व आर्थिक लक्षण मानले जाते. जगातील पुरुषांच्या तुलनेत स्त्री-पुरुष प्रमाण दर्शविले जाते. संतुलित असेल तर सुधारित लक्षण मानले जाते. जगातील प्रमाणे भारताची स्त्री-पुरुष प्रमाणे १,२१०,१९३,४२२ इतकी आहेत. त्यात पुरुषांची संख्या ६२३,७२४,२४८ तर स्त्रियांची संख्या ५८६,४६९,१७४ आहे. यामध्ये १००० पुरुषांचे प्रमाण ९४० स्त्रियांचे प्रमाण आहे. ग्रामीण महिलांचे प्रमाण ९४० तर शहरी महिलांचे प्रमाण १००० आहे.

२००१ च्या जनगणनेनुसार भारतातील महिलांचे प्रमाण ९३३ इतके होते. पुरुषांमधील स्त्री-पुरुष प्रमाण ९३३ इतके होते. या जनगणनेत ७ पाईटने व ३ पाईटने व ३ पाईटने इतके झाले आहे. असे ३ पाईटने आज १००० पुरुषामागे ६०० स्त्रियांचे प्रमाण आहे.

भारतात स्त्री-पुरुष प्रमाण
भारतात स्त्री-पुरुष प्रमाण दर्शविले जाते. संतुलित असेल तर सुधारित लक्षण मानले जाते. जगातील प्रमाणे भारताची स्त्री-पुरुष प्रमाणे १,२१०,१९३,४२२ इतकी आहेत. त्यात पुरुषांची संख्या ६२३,७२४,२४८ तर स्त्रियांची संख्या ५८६,४६९,१७४ आहे. यामध्ये १००० पुरुषांचे प्रमाण ९४० स्त्रियांचे प्रमाण आहे. ग्रामीण महिलांचे प्रमाण ९४० तर शहरी महिलांचे प्रमाण १००० आहे.

तक्का क्र.०३				
भारतातील साक्षरता दर (१९५१ ते २०११ पर्यंत)				
वर्ष	एकूण साक्षरता %	पुरुष %	महिला %	स्त्री-पुरुष साक्षरता दरातील अंतर
१९५१	१८.३३	२७.१६	८.८६	१८.३०
१९६१	२८.३०	४०.४०	१५.३५	२५.०५
१९७१	३४.४५	४५.९६	२१.९७	२३.९८
१९८१	४३.५६	५६.३८	२९.७६	२६.६२
१९९१	५२.२९	६४.९३	३९.२९	२४.८४
२००१	६४.८४	७५.२६	५६.६७	२१.७
२०११	७४.०४	८२.९४	६५.४६	१६.६८

संदर्भ : www.censusofindia.gov.in2011

37

देशात स्त्रियांची संख्या पुरुषापेक्षा अधिक असल्याचे आढळून येते परंतु आपल्या देशातील परिस्थिती मात्र यापेक्षा वेगळी आहे.

पुरुषांच्या तुलनेत स्त्रियांची संख्या कमी असणे म्हणजे स्त्रीकडे पाहण्याचा दुय्यम दृष्टिकोन बालविवाह, प्रसुती काळातील मृत्यू, मुलीच्या प्रती असलेली उदासिनता, हुंडाबळी सारख्या सामाजिक प्रथा इत्यादी होय.

सारांश : लोकसंख्या आर्थिक विकासास पोषक असते. मानवी श्रम सर्वात श्रेष्ठ उत्पादक शक्ती आहे.

२०११ च्या जनगणनेनुसार लोकसंख्या वृद्धीदरात घट, पुरुषांच्या तुलनेत स्त्रियांच्या संख्येतील वाढीचा दर जास्त, स्त्री-पुरुष प्रमाणात वाढ एकूण साक्षरतेत वाढ, पुरुष महिला साक्षरता प्रमाणातील तफवात कमी या समाधानकारक बाबी आहेत. २००१ ते २०११या दशकातील भारतातील २७.८१% वरून ३१.१६% वाढ झाली आहे. म्हणजे जवळपास १/३ लोकसंख्या शहरात वास्तव्य करित आहे परंतु ० ते ६ वर्षे वयोगटातील मुलीच्या लोकसंख्येत घट, विशिष्ट प्रदेशातच लोकसंख्येचे केंद्रीकरण घनतेत वाढ या निराशाजनक बाबी आहेत. ० ते ६ वर्ष वयोगटातील स्त्री पुरुष प्रमाणात घट, या निराशाजनक बाबी आहेत. मुलींची घटती संख्या हा चिंतेचा विषय आहे.

मानव संसाधन विकास विषयक निष्कर्ष

- विकसित देशाच्या तुलनेत विकसनशील देशात मानव संसाधनाचा दर्जा निष्कृष्ट आहे. याचे कारण म्हणजे अशिक्षितपणा होय.
- भारतात २०११ च्या जनगणनेनुसार अजूनही २६% लोकसंख्या निरक्षर आहे.
- विकसित देशातील निरक्षरतेचे प्रमाण ४ टक्के पेक्षा कमी असून

विकसित देशातील मानव संसाधनांच्या दर्जा उच्च आहे.

- भारत व भारतासारख्या विकसनशील देशात प्रशिक्षणाच्या सेवा सुविधा अत्यंत कमी असल्यामुळे कार्यक्षम मानव संसाधने कमी प्रमाणात उपलब्ध आहेत.
- वाढत्या लोकसंख्येचा भारतीय अर्थव्यवस्थेवर प्रतिकूल परिणाम होत आहे.
- लोकसंख्या नियंत्रणासाठी प्रबळ राजकीय इच्छाशक्तीचा अभाव दिसतो.
- वाढत्या लोकसंख्येमुळे बेरोजगारात वाढ झाली आहे.
- २००१ ते २०११ या दशकात स्त्री-पुरुष प्रमाणात ९३३ वरून ९४० इतकी वाढ झाली आहे.
- २०११ च्या जनगणनेनुसार एकूण साक्षरतेतील दरात वाढ होण्याबरोबरच पुरुष व महिला साक्षरता दरातील अंतर कमी झाले आहे ही संतोषजनक बाब मानली जाते.

शिफारशी

मानव संसाधन विकासाबाबतीतील शिफारशी

- विकसित राष्ट्राप्रमाणेच भारतासारख्या विकसनशील देशातील मानव संसाधनाचा गुणात्मक दर्जा सुधारण्यासाठी सरकारने मोठ्या प्रमाणावर शिक्षण व प्रशिक्षण विषयक सोयी सुविधा उपलब्ध करून दिल्या पाहिजेत.
- मानवी संसाधनाचा देशाच्या आर्थिक विकासासाठी योग्या उपयोग व्हायचा असेल तर त्या देशातील लोकांमध्ये राष्ट्रीयत्वाची भावना निर्माण होणे अत्यंत आवश्यक आहे.
- देशातील शिक्षण व प्रशिक्षण

संशोधनासाठी संतुलित आहार सेवे उपलब्ध त्यामुळे लोक वाढूनमानवी विकास होईल.

- मानव संसाधन आर्थिक विकसित होतो.
- उपलब्ध मानव संसाधनाचा परिणाम वाढ करण्यात यावी
- लोकसंख्या नियंत्रणासाठी ठोस पावले उचलली जावी

संदर्भ:

- www.censusofindia.gov.in2011.
- Rao T.V. Human Resources Development and Publications, New Delhi Edition २००६
- प्रतियोगिता दर्पण मासिक १ मे २०११
- कुरुक्षेत्र पत्रिका, ५,१० ई २००५ पृ.
- योजना, मासिक, १ २०१० व जुलै २०११, अंक १
- पाटील सुभाष (११)मानव संसाधन व विकास विभाग यशमथन एप्रिल-जून २०११
- अर्थबोध खंड - अंक १ मार्च २०१०
- अर्थसंवाद, मराठी अर्थशास्त्र परिषदेचे त्रैमासिक

प्रा.ड. गोक टिपरसे
सं. न मार्गदर्शक
अर्थशास्त्र विभागप्रमुख
देगलूर महाराष्ट्र लय देगलूर,
जि.नांदेड
संपर्क- 22580129
ई-मेल:- ashoktipar@gmail.com

Dr. Anil Chidrawar

UGC Principal

A.V. Education Society's

Deglor College, Deglor Dist. Nanded